

TRACE

**Traditional Children's Stories for a Common
Future**

Τα ευγνώμονα πλάσματα

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Μια φορά ένας πατέρας είχε τρεις γιους - δύο σοφούς κι έναν τρίτο ανόητο. Ο πατέρας έστειλε τους γιους του να βγάλουν χρήματα δουλεύοντας. Έδωσε σε κάθε γιο ένα ψάθινο καλάθι με προμήθειες για το ταξίδι. Έτσι, περπάτησαν και περπάτησαν, μέχρι που ένιωσαν την ανάγκη για μεσημεριανό γεύμα.

Οι σοφοί αδελφοί είπαν: «Θα έπρεπε να φάμε του ενός τη μερίδα σαν να είχαμε μαλώσει. Ας φάμε τη μερίδα του νεότερου πρώτα να του αφαιρέσουμε και λίγο βάρος.

Έτσι, γευμάτισαν και συνέχισαν να ταξιδεύουν, μέχρι που ήθελαν να φάνε δείπνο. Τώρα κάθε ένα από τα έξυπνα αδέρφια έφαγαν από το δικό τους καλάθι και δεν έδωσαν τίποτα στον μικρότερο αδερφό- τον ανόητο.

Ο νεότερος αδελφός παραπονέθηκε:

“Αδέρφια μου θέλω κι εγώ να φάω!”

“Τρύπα έχεις στο καλάθι σου κι όλο το φαγητό χύθηκε;”, του απάντησαν απότομα.

Ο καημένος ο νεαρός έπρεπε να κοιμηθεί χωρίς βραδινό και λίγο πεινασμένος.

Ξύπνησε το πρωί και είδε ότι τα σοφά αδέρφια του είχαν φύγει, αφήνοντάς τον μόνο στο δάσος. Τι θα έκανε τώρα; Έτσι, αποφάσισε να ξεκινήσει να περπατά και να ακολουθήσει την κατεύθυνση του ήλιου, ίσως έβρισκε το σωστό δρόμο.

Περπάτησε και περπάτησε, μέχρι που παρατήρησε μια μυρμηγκοφωλιά στην κορυφή της οποίας είχε πέσει από τον αέρα ένα δέντρο.

Τα μυρμήγκια με αξιοθρήνητες φωνές του ζήτησαν να τους βοηθήσει και να μετακινήσει το δέντρο. Ο ανόητος σκαρφάλωσε πάνω στο δέντρο, το έσπρωξε με όλη του τη δύναμη και το δέντρο κύλησε μακριά.

“Ευχαριστούμε! Ευχαριστούμε!” τα μυρμήγκια αναφώνησαν. “ Σε δύσκολες ώρες θα σε βοηθήσουμε!”

Συνέχισε να περπατά και ξαφνικά άκουσε τις μέλισσες θλιβερά να ζητούν βοήθεια.

Ο ανόητος παρατήρησε ότι υπήρχε μια αρκούδα που ανέβαινε στο δέντρο για να πάρει λίγο μέλι. Καθώς πέταξε το σχεδόν άδειο του καλάθι, κατάφερε να χτυπήσει το ζώο στη μύτη του. Το ζώο φοβήθηκε τόσο που έπεσε κάτω με ανάποδα τις πατούσες.

“Ευχαριστούμε! Ευχαριστούμε!” οι μέλισσες αναφώνησαν. “ Σε δύσκολες ώρες θα σε βοηθήσουμε!”

Ο ανόητος συνέχισε να περπατά και τώρα άκουσε το παραπονιάρικο κράξιμο του κορακιού. Πλησιάζοντας είδε ότι το μικρό παιδί του κορακιού είχε πέσει έξω από τη φωλιά. Ο ανόητος πήρε το νεογνό και το τοποθέτησε στη φωλιά.

“Ευχαριστώ! Ευχαριστώ!”, το μεγάλο κοράκι αναφώνησε. “Σε δύσκολες ώρες θα σε βοηθήσω!”

Ο ανόητος συνέχισε το ταξίδι του ώσπου είδε ένα μεγάλο αρχοντικό (μια μεγάλη έπαυλη). Αποφάσισε να βρει δουλειά στον αφέντη της έπαυλης. Ο αφέντης δήλωσε:

“Θα σου αναθέσω τρία καθήκοντα να κάνεις. Αν τα πετύχεις , θα λάβεις ένα γεμάτο πουγκί με χρυσά νομίσματα, αν όχι θα σε γδάρω ζωντανό!”

Ο ανόητος σκέφτηκε: “ Πρέπει να δοκιμάσω όπως και νά χει , γιατί ο πατέρας μου περιμένει να επιστρέψω σπίτι με κέρδος”.

Το απόγευμα ο αφέντης δήλωσε:

“Απόψε πρέπει να μεταφέρεις όλα τα σιτηρά μες στο σπίτι μου, να τα αλωνίσεις με μιας και όλα τα σιτηρά πρέπει να ξεδιαλεχτούν.”

Ο ανόητος κάθισε κάτω από το κατώφλι του στάβλου και αναστέναξε βαριά:

“Πώς μπορεί κάποιος να κάνει τόσο πολύ δουλειά;”

Μετά από το πουθενά, ένα μυρμήγκι τον πλησίασε :

“Για ποιο λόγο ανησυχείς, πιτσιρίκε, ξέρεις τι συνέβη;”

Το αγόρι εξήγησε, ότι πρέπει να συγκεντρώσει σε όλους τους σπόρους και να το αλωνίσει κατά τη διάρκεια μιας νύχτας.

Αλλά το μυρμήγκι τον καθησύχασε:

“Μην ανησυχείς καθόλου, σίγουρα θα το συγκεντρώσουμε μέσα και θα το αλωνίσουμε. Ένα μεγάλο πλήθος μυρμηγκιών έφτασε, έσερναν και αλώνιζαν, έσερναν και αλώνιζαν, και την αυγή όλες οι εργασίες ολοκληρώθηκαν, οι σπόροι αλωνίστηκαν και στοιβάχτηκαν στο μεγάλες στοίβες.

Το πρωί ο ιδιοκτήτης σήκωσε τους ώμους του - ποιος μπορεί να φανταστεί τέτοιο θαύμα? Αλλά το βράδυ ανέθεσε ένα άλλο καθήκον στον ανόητο:

“Απόψε θα πρέπει να χτίσετε μια εκκλησία από κερί σε αυτό το λόφο.”

“Ο ανόητος κάθισε στο λόφο και αναστέναξε βαριά. Στη συνέχεια, από το πουθενά, μία μέλισσα τον πλησίασε:

“Για ποιά θέμα ανησυχείς, πιτσιρίκε, τι έχει συμβεί;”

Το αγόρι εξήγησε, ποια μεγάλη εργασία πρέπει να ολοκληρωθεί κατά τη διάρκεια μιας νύχτας.

Αλλά η μέλισσα τον καθησύχασε:

“Μην ανησυχείς καθόλου, θα χτίσουμε την εκκλησία.”

Ένας μεγάλος αριθμός μελισσών έφτασε πετώντας, με μεγάλη δύναμη άρχισαν να χτίζουν την εκκλησία, και την αυγή ένα υπέροχο κτίριο στεκόταν στην κορυφή του λόφου.

Ο ιδιοκτήτης ήρθε το πρωί και χτύπησε τα χέρια του με θαυμασμό. Αλλά το βράδυ ανέθεσε ένα άλλο καθήκον στον ανόητο:

“Ένας χρυσός κόκορας πρέπει να τοποθετηθεί στο καμπαναριό της κέρινης εκκλησίας”.

Ο ανόητος κάθισε στην πόρτα της εκκλησίας και αναστέναξε βαριά. Στη συνέχεια, από το πουθενά, το κοράκι τον πλησίασε:

“Για ποιο λόγο ανησυχείς, πιτσιρίκε, τι έχει συμβεί;”

Το αγόρι εξήγησε τα πάντα - ένα χρυσός κόκορας πρέπει να τοποθετηθεί στο καμπαναριό της εκκλησίας.

Αλλά το κοράκι τον καθησύχασε:

“Μην ανησυχείς καθόλου, αυτό το καθήκον θα τακτοποιηθεί επίσης. Τώρα κάθισε στην πλάτη μου, θα πρέπει να πετάξουμε στο κάστρο του διαβόλου”.

Ο ανόητος κάθισε στην πλάτη του κορακιού και μέσα σε λίγα λεπτά είχαν φτάσει στο κάστρο του διαβόλου.

Το κοράκι μπήκε μέσα από το παράθυρο και άρπαξε το χρυσό κόκορα. Αλλά δεν μπορούσε να τους μεταφέρει και τους δύο στην πλάτη του, συνεπώς έπρεπε να τρέξουν με τα πόδια. Έχοντας ακούσει το θόρυβος, οι δαίμονες άρχισαν να τους κυνηγούν. Οι δαίμονες κατάφεραν σχεδόν να τους πιάσουν, αλλά το κοράκι πέταξε μια μικρή σταγόνα νερού από τα φτερά του και τώρα μια μεγάλη λίμνη αναδύθηκε στο έδαφος. Ενώ οι δαίμονες έτρεχαν για να φέρουν τις βάρκες, είχαν ήδη πάρει μεγάλη απόσταση(είχαν ήδη φύγει μακριά). Αλλά οι δαίμονες δεν θα τους άφηναν σε ησυχία, σύντομα θα βρίσκονταν στα πόδια των δραπέτων.

Τώρα το κοράκι έριξε έναν κόκκο άμμου από το άλλο του φτερό και αμέσως ένα μεγάλο βουνό δημιουργήθηκε. Ενώ οι δαίμονες έτρεχαν για να πάρουν τα φτυάρια, είχαν ήδη φύγει μακριά. Αλλά οι δαίμονες δεν θα τους άφηναν να φύγουν, σύντομα ήταν πάλι στα πόδια τους. Στη συνέχεια, το κοράκι έριξε ένα πούπουλο και δημιουργήθηκε ένα πυκνό δάσος. Ενώ οι δαίμονες έτρεχαν για να φέρουν τσεκούρια, ήταν ήδη στο αρχοντικό και τοποθετούσαν τον χρυσό κόκορα στο καμπαναριό της εκκλησίας.

Το πρωί, ο ιδιοκτήτης ήταν πολύ ενθουσιασμένος και άρχισε να τραγουδάει εγκώμια για τα μεγάλα επιτεύγματα του ανόητου. Ζήτησε στο νεαρό να παραμείνει στο αρχοντικό και να πάρει την κόρη του ιδιοκτήτη ως σύζυγό του. Αλλά ο ανόητος δεν θα συμφωνούσε -το απόθεμα του άρχοντα δεν θα εγκαταλείψει ποτέ τις ιδιοτροπίες του - έτσι πήρε τα χρήματα που κέρδισε και πήγε σπίτι στον πατέρα του.

Όταν έφτασε στο σπίτι, τα έξυπνα αδέρφια του ήταν ήδη εκεί. Είπαν όλα αυτές τις ανοησίες στον πατέρα τους - σαν να αναζητούσαν παντού τον αδελφό τους και άρα δεν μπορούσε να βρει απασχόληση. Αλλά όταν ο πατέρας γνώρισε το όλη την αλήθεια, θύμωσε πολύ, έδιωξε τους έξυπνα αδέρφια από το σπίτι και τους είπε να πάνε και να μάθουν επαγγελματικές δεξιότητες. Όμως, αυτός και ο νεότερος γιος έζησαν μια ευτυχισμένη ζωή στο σπίτι.